

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 7. Ratisbonensium comitorum successus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Sæc. XVII.
A. C. 1641.

§. VII.

Ratisbonensium comitiorum successus.

*Brachel.
Hist. lib. 6.
Annal. Boic.
par. 3. l. 26.
Barre Hist.
d'Allemagn.
t. 9. p. 733.*

Quamvis Cæsar Ratisbonæ sedulam daret operam pacandæ Germaniæ, tot tamen a Protestantibus, necnon a Gallis Suecisque opponebantur obstacula, ut de prospero successu desperatum crederetur: Censebant quorundam Principum Catholicorum Oratores, ad evitandas cavillationes peropportunum fore, si exteris regibus, & Principibus publicæ securitatis literæ submitterentur: Annuit Cæsar, ac Franciæ, Angliæ, & Daniæ Regibus imo & Principibus Palatinis, Luneburgicis & Castellensibus, etsi eos novo fœdere Suecis junctos nosset, ejusmodi literas expediri jussit, vi quarum fide publica cuilibet de plena itinerum atque in comitiis habitandi, agendique libertate securitateque cautum esset: Verum nonnulli Principes, eorumque Legati modum in scirpo quærentes, alii circa titulos, nonnulli circa modum, formamque harum literarum cavillari cæperant: querebantur quidam, quod non scriptis libellis, ut alii Principes, sed quasi precario ad comitia admissi essent: tot denique movebantur difficultates, ut quacunque demum forma

forma hæ literæ instruerentur, nun- Sæc. XVII.
 quam pacis hostibus fieret satis. His A. C. 1641.
 tamen omnibus insuper habitis Cæsar a
 reddendæ pacis studio nihil remisit,
 sed Lutzovium Consiliarium Aulicum
 Hamburgum ablegavit, ut cum Avel-
 lio seu Avausio Franciæ & Salvio Sue-
 ciæ Legatis de præviis futuræ pacis
 articulis ageret, ubi etiam sublatis qui-
 busdam obstaculis utrinque die vigesi-
 ma quinta Decembris conventum, ut
 Galli Monasterii & Sueci Osnabrugæ de
 generali pace tractarent, ita tamen
 ut ambo hi conventus pro uno solo ha-
 berentur, & in utraque urbe, dimissis
 præfidiariis, cives vigilias agerent,
 necnon Cæsar, Hispaniæ, Franciæ &
 Sueciæ Reges eorumque fœderati sibi
 invicem intra bimestre per totam Ger-
 maniam & extra Imperium liberi tran-
 situs securitatisque literas traderent;
 Hæc tamen pacta displicuere Cæsari,
 si enim Franciæ & Sueciæ pacificatio-
 nes pro una haberentur, Cæsar utrius-
 que hujus coronæ fœdus approbasse vi-
 deretur, aliunde Cæsareæ auctoritati
 derogaretur, si præter Cæsareas secu-
 ritatis literas, quæ solæ sufficerent, in-
 super alii Principes & Reges ceteris,
 imo & ipsi Cæsari ejusmodi literas
 concedere permetterentur. Eapropter
 Ferdinandus Imperator revocato Lut-
 zovio

Hh 5

zovio

Sæc. XVII. zovio Auerfpergium Comitẽm eo ablegabat, ut Gallis Suecisque proponeret, quatenus novum haberent conventum: Hi vero inde offensi cum Cæfaris Oratore ultra agere recufarunt.

Interim fuma animi contentione Ratisbonæ in comitiis agebatur de Amneftia: Proteftantes enim & præcipue Brunsvicenfes, & Caffellani Oratores generalem anteaftorum oblivionem promifcue omnibus, nullo delicto, perfona, actione vel pœna exceptis, dari poftulabant, ita, ut omnes Imperii Ordines ac fubditi tam in civilibus quam Ecclefiasticis ad eundem ftatum, in quo ante ultimum hoc bellum erant, reducendi forent: Verum cum inter reftituendos nonnulli effent Imperii Ordines, qui aperte ejurato Imperii obfequio fe fe alienis Dominis devinxiffent, & quædam jura, actiones & bona ejus effent conditionis, ut reftitutionem excluderent, hinc Cæfar fingulos in præfatæ oblivionis gratia comprehendi noluit: quinimo ipfemet Saxonie Elector Brunsvicenfes Duces datis iterato literis ab hujus poftulati iniquitate dehortabatur, eisdem exponens „indignum effe, quod una ex parte exteris hoftibus juncti, in integrum reftitui peterent, ex altera vero nollent adver-

„sus Cæsaris hostes restitui, nec Cæsareis Sæc. XVII.
 „armis sua jungere, sed potius oppressa A. C. 1641.
 „Catholicorum parte, per vim, pacis
 „conditiones extorquere vellent, imo
 „usque deque haberent, an Catholici,
 „quorum res ab hoste occupatæ essent,
 „forent in integrum restituti: hanc ve-
 „ro non esse nec pacandæ Germaniæ
 „nec libertatis reddendæ rationem; ne-
 „que enim Catholicos usque adeo esse
 „exhaustos scirent, ut tam iniquis pa-
 „cis conditionibus pro Protestantium
 „arbitrio sibi perpetuum jugum imponi
 „paterentur: Catholicos æque esse Im-
 „perii membra & cives, quos salvis
 „Imperii sanctionibus, & humanæ so-
 „cietatis legibus, illæso jure gentium
 „opprimere non liceret, nec libera fo-
 „ret Germania, si contempto supre-
 „mo Imperii Capite, externo domina-
 „tui eam subicere molirentur, nec car-
 „pendum esse Cæsarem, quod implo-
 „rata exterorum ope, inconsultis Im-
 „perii Ordinibus arma sumpserit, &
 „Bohemiâ Friderico eripuerit; id e-
 „nim ab eo ex necessaria sui juris de-
 „fensione, & non nisi postquam plures
 „Imperii Ordines exterum militem
 „contra ipsum Cæsarem evocassent,
 „factum fuisse: eos vero nec Cæsarem
 „pro amico nec supremo Imperii Ca-
 „pite habere, si Cæsaris hostem in Ger-
 „maniam

Sæc. XVII. „maniam recipent, & cum eo arma
 A. C. 1641. „sociarent.„ Ad hæc quidem Saxoni
 responderunt Duces, postulatis tamen
 suis pertinaciter inhærentes, ac ceterorum
 Protestantium suffragiis firmati, propositis
 variis gravaminibus ac querelis pacis negotium
 præpedierunt. Aderant quoque Daniæ, & Angliæ
 Regum Legati, quorum posterior, nomine
 Thomas Rowæus, pro Palatino iniquiora,
 intentatis etiam minis postulabat, ac
 propterea Ratisbona facescere jussus est:
 ejus tamen precibus datum, ut Rupertus
 Palatinus hucusque Viennæ captivus libertate
 donaretur, necnon Palatina causa, finitis
 comitiis, Viennæ dirimenda decerneretur.

His peractis die vigesima Augusti
 Universalis Amnestia fuit promulgata,
 editoque publico diplomate octava post
 die ad valvas Curie Ratisbonensis affixa;
 quia tamen illa nonnihil quoad hæreditarias
 Cæsaris ditiones, Magdeburgicum Archiepiscopatum,
 causam Palatinam, nomina onerosa &c. fuit
 restricta, ideo non omnibus est probata:
 Sancitum præterea, ut restitutionis terminus
 in rebus profanis ab anno hujus sæculi
 trigesimo, in Ecclesiasticis a vigesimo
 septimo die duodecima Novembris incipiat:
 gravamina vero Religionis per utriusque
 Religionis Deputa-

putatos amice componantur: causa Sæc. XVII.
 Palatina separatim agitetur & post- A. C. 1641.
 quam fuerit decisa, recessibus Imperii
 inferatur, & Provinciæ ab hibernis li-
 beræ succurrant illis, quæ his gravan-
 tur. Quoniam vero comitia jam ad
 integrum annum excurrerent, & Cæ-
 sar eorum exitum urgeret, hinc tribu-
 naliū Imperialium reformatio ad anni
 sequentis Mensē Majum vel Spiræ
 aut Francofordiæ pertractanda rejicie-
 batur: Denique Belgii Hispani Ordini-
 bus de Bruxellensi Curia querentibus
 Cæsar respondit, effecturum se apud
 Hispaniæ Regem, ejusque Fratrem,
 nequid deinceps Imperii privilegiis de-
 rogaretur. Creabantur insuper in hisce
 comitiis in Sacri Romani Imperii Princi-
 pes, Itelius Hochen-zollern, Antonius Cro-
 mavius Eggenbergi Princeps, & Wen-
 ceslaus Lobkovitius. Ita demum cum
 exigua firmæ pacis spe peracto hoc
 conventu Cæsar die decima tertia Octo-
 bris Ratisbona Straubingam, & inde
 Viennam reversus est: ubi Angliæ Re-
 gis & Palatinorum Principum Legati
 ineunte Mense Decembri utrumque Pa-
 latinatum, dignitatem Electoralem,
 cuncta annexa jura, fructus perceptos,
 exactiones, suppellectilem, archiva,
 annonam ceteraque omnia in eo statu,
 in quo anno hujus sæculi decimo octavo
 fuissent,

Sæc. XVII. fuissent, restitui petierunt. Quantum
A. C. 1641. vis hæc petitio præcipue Maximiliano
 Electori Bavaro admodum gravis ac-
 cideret, annuit tamen, ut juniore Comiti Palatinatus inferior redderetur,
 Superiorem quoque restituere paratus, si tredecim milliones in Belli Bohemici sumptus expensi sibi restituerentur: ea enim de causa Cæsar Maximiliano cum evictionis obligatione Superiorem Palatinatum, & Inferioris partem aliquam Cistrhenanam vendiderat. Cum autem hujus summæ restitutionem Palatinorum viribus imparem esse reponeret Angliæ Legatus, & Palatini Oratores a suis postulatis nihil omnino remittere vellent, re infecta in aliud tempus hæc causa differebatur. Hispani quoque urbes in Palatinatu inferiori occupatas, absque compensatione reddere tergiversabantur, necnon Claudia Archiducissa Gernersheimianam Præfecturam ad suos filios Austriæ Archiduces pertinere contendebat, eoquod eam Palatini Principes nonnisi oppignorationis jure possedissent, illamque Cæsar ad Leopoldum Archiducem in præstiti obsequii mercedem transtulisset: eapropter Cæsar pronuntiabat, quod, Palatino omnibus foederibus contra Domum Austriacam initis nuntium mittente, ipse Palatinis

*Pufendorff.
 rer. Succ.*

l. 14. n. 71.

latinis Principibus Palatinatum infe- Sæc. XVII.
riorem integre restituere, ac numerata A. C. 1641.
pecunia, quam eorum Majores Au-
striaciis mutuo dedissent, Germershe-
mium reluere velit; in qua promissio-
ne Cæsar exacte æquitatis leges ser-
vavit, cum supremo Principi feuda op-
pignorata, restituto pretio reluere,
semper integrum sit, aliunde vero ex
tabulis de Anno 1335. & 1356. sine
controversia constet, quod hæc Præ-
fectura ab Austriacis fuerit Palatinis
oppignorata, proin nunquam ad Pala-
tinatum inferiorem jure Domini per-
tinuerit.

§. VIII.

*Horrendæ Anglici Senatus vexatio-
nes contra Regem & Episcopos.*

Sub idem tempus in Anglia Parlamen- Clarendon
tum seu Superior & Inferior Curia t. I. p. 234.
Regem suum omni auctoritate spoliare, Rusworth
palam nitebatur; quamvis enim Caro- Vol. IV.
lus Rex in prima Sessione animum suum pag. 19.
non nisi ad promovendam Regni securi- Thoiras hist.
tatem, tollendaque onera propensum d' Angl. l. 20.
gravibus oppido verbis testatus esset,
nilque aliud ab Anglis peteret, quam
ut ad alendas copias pro coercendis
rebellibus necessaria conferrent subsi-
dia, nihilominus inferioris Curia Se-
nato-